19/06/2022

Η εκδήλωση μνήμης για την 78η επέτειο του Ολοκαυτώματος της Υπάτης

/ Επικαιρότητα

Συγκινητική ήταν η ομιλία του Δημάρχου Λαμιέων Θύμιου Καραΐσκου στην εκδήλωση μνήμης για την 78η επέτειο του Ολοκαυτώματος της Υπάτης ο οποίος επανέφερε το ζήτημα των Γερμανικών αποζημιώσεων.

“Ας αγαπήσουμε ό, τι συνδέεται με την έννοια της πατρίδας μας, τα βουνά μας, τη θάλασσά μας, τη γλώσσα μας, τα μνημεία μας, τους ανθρώπους του τόπου μας. Είναι ο ελάχιστος φόρος τιμής σ΄ εκείνους που το ‘44 χάθηκαν, βασανίστηκαν, πείνασαν, είναι υποχρέωση μας να βαδίσουμε στηριγμένοι στην πολιτική μας κληρονομιά, είναι καθήκον μας

να μεταλαμπαδεύσουμε στη νέα μας γενιά τα εθνικά ιδανικά, την αγάπη για την πατρίδα, την χώρα των πατέρων μας, τη γενέτειρα γη", είπε χαρακτηριστικά ο κ. Καραΐσκος.

Σήμερα ολοκληρώθηκαν οι Τριήμερες Εκδηλώσεις Μνήμης και Τιμής για την 78η Επέτειο του Ολοκαυτώματος της Υπάτης. Στον χώρο του Μνημείου τελέσθηκε επιμνημόσυνη δέηση παρουσία όλων των τοπικών Αρχών και των κατοίκων της Υπάτης .Το παρόν έδωσε ο υπουργός Οικονομικών Χρήστος Σταϊκούρας και ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος και υφυπουργός παρα τω Πρωθυπουργό Γιάννης Οικονόμου. Στις φετινές Εκδηλώσεις Μνήμης και Τιμής συμμετείχε και αντιπροσωπεία του Συλλόγου Βίαννου Κρήτης Αττικής .

Υπενθυμίζεται ότι στις 17 Ιουνίου του 1944, ημέρα Σάββατο, τα ναζιστικά στρατεύματα κατοχής μπήκαν στην Υπάτη. Λίγες ώρες αργότερα γράφτηκε στη σελίδα της σύγχρονης ιστορίας το ολοκαύτωμα της Υπάτης. Τραγικός απολογισμός: 63 νεκροί, πάνω από 30 τραυματίες, ενώ τα 375 από τα 400 σπίτια της μαρτυρικής πόλης έγιναν παρανάλωμα του πυρός.

Παρακάτω η ομιλία του Δημάρχου:

Κυρίες και Κύριοι,

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος βρισκόμαστε σήμερα εδώ, αποτίοντας τον οφειλόμενο φόρο τιμής στα θύματα του Ολοκαυτώματος της Υπάτης, του Ιουνίου του 1944.

78 χρόνια μετά, νοιώθω βαθιά συγκινημένος, διότι εκπροσωπώ τους κατοίκους της ιστορικής και συνάμα μαρτυρικής πόλης της Υπάτης.

Συγχρόνως νοιώθω ιδιαίτερη τιμή, γιατί καλωσορίζω τους καλεσμένους μας, σε αυτόν τον πανέμορφο, πολύπαθο και ένδοξο τόπο.

Και, πιστέψτε με, αισθάνομαι βαρύ το φορτίο που κουβαλάει τούτος εδώ ο τόπος.

Ένα φορτίο ιστορικό, που ενώ το χαρακτηρίζει η ψυχή και η αυτοθυσία.

"Χρέος να διατηρήσουμε την ιστορική μνήμη"

Ένα φορτίο που, υπενθυμίζει το χρέος μας να διατηρήσουμε την ιστορική μνήμη και ταυτόχρονα σηματοδοτεί και την οδό της δικαίωσης, για όλους εκείνους που προσέφεραν τις ζωές και τα νιάτα τους στο θυσιαστήριο της δόξας, για μία πατρίδα ελεύθερη και υπερήφανη.

Η Υπάτη του μαρτυρίου, που όμως οι κάτοικοί της όχι μόνο ενώθηκαν και ενώνονται σαν γροθιά, αλλά με όραμα για το μέλλον και υπευθυνότητα, με πίστη και θέληση, αναπροσαρμόστηκαν και πρωτοστατούν σε κάθε πτυχή της ζωής μας. Σαν να γράφτηκε για τον τόπο αυτό, από τον μεγάλο Έλληνα ποιητή Άγγελο Σικελιανό, ο στίχος:

«Εδώ σηκώνετ’ όλη γη, με τους αποθαμένους,

και με τον ίδιο θάνατο πατάει τον θάνατό της»

Σ΄ αυτόν εδώ, λοιπόν, τον τόπο ερχόμαστε ταπεινοί προσκυνητές. Ερχόμαστε πρώτα απ’ όλα για να τιμήσουμε εκείνες και εκείνους που έπεσαν θύματα της βαρβαρότητας και εκδικητικότητας του κατακτητή, που, αντί να χτυπηθεί στα πεδία με τους μαχητές, προτίμησε να εξοντώσει αδιακρίτως γυναικόπαιδα και να κάψει σπίτια και εκκλησιές και να εκτελέσει άοπλους Έλληνες.

Ερχόμαστε όμως και για να σκεφτούμε, να προβληματιστούμε, να δούμε τις επιπτώσεις των γεγονότων στην ιστορική μας πορεία και την προβολή τους στο

σήμερα.

Ερχόμαστε να δυναμώσουμε τα ηθικά μας ερείσματα, ερχόμαστε για να αναβαπτιστούμε στις αξίες εκείνης της γενιάς, απαραίτητα εφόδια, για την πορεία μας στο μέλλον.

Τα στηρίγματα που κρατάνε ζωντανό το έθνος μας

Η Ελληνική κοινωνία τα τελευταία χρόνια βιώνει μια πολύπλευρη κρίση.

Σήμερα, επομένως, περισσότερο από ποτέ, χρειαζόμαστε στηρίγματα. Στηρίγματα σαν εκείνα που κράτησαν ζωντανό το έθνος μας, μέσα στην πολυκύμαντη ιστορική του διαδρομή, βάσεις στέρεες, και οδηγούς σταθερούς, για μια υγιή συνέχεια της κοινωνίας μας.

Και τα έχουμε αυτά τα στηρίγματα, αρκεί να ανατρέξουμε στην ιστορία μας.

Εφόσον αυτή είναι άθροισμα πράξεων και γεγονότων, τότε και το κάθε τι που κάνουμε, είναι ιστορία. Η συνειδητοποίηση αυτού του πράγματος, μπορεί να δώσει στις πράξεις μας ένα έρμα ευθύνης, που τόσο πολύ χρειαζόμαστε σήμερα.

Μια αναδρομή στην ιστορική μνήμη μας, θα ήταν κάτι λιγότερο από το τίποτα, αν ταυτόχρονα δεν μας βοηθούσε να γίνουμε έστω λίγο καλύτεροι. Και, θα το έκανε

αυτό, αν κατά την αναδρομή μας στο παρελθόν σταθούμε με την ίδια ευλάβεια τόσο στις χρυσές σελίδες της νεώτερης ιστορίας μας, όσο και στις σκοτεινές, που ευτυχώς ήταν οι λιγότερες.

Το χρέος μας σήμερα είναι να δούμε το βαθύτερο νόημα της ιστορίας και τούτο να λειτουργήσει για όλους εμάς σαν φάρος φωτεινός, οδηγώντας μας σε ουσιώδεις και γεμάτες νόημα πράξεις, αποφεύγοντας τις παθογένειες του παρελθόντος.

Αναπτύσσοντας την ιστορική μνήμη, θα δούμε και θα αναλύσουμε τα εθνικά μας ελαττώματα και προτερήματα.

Θα δούμε να γινόμαστε μια γροθιά, όταν μας απειλεί εξωτερικός κίνδυνος και να διαλυόμαστε, όταν ο κίνδυνος αυτός περάσει.

Οι αντιφατικές εκδηλώσεις του χαρακτήρα μας

Θα δούμε τις αντιφατικές εκδηλώσεις του χαρακτήρα μας, γιατί μπορεί ο Έλληνας να ανέδειξε τον Σωκράτη, αλλά τον δηλητηρίασε, μπορεί να στέριωσε το Βυζάντιο, αλλά το τούρκεψε.

Έφερε το 1821 για να το διακυβεύσει, τριπλασίασε την Ελλάδα και παρολίγον να την κηδεύσει.

Σώθηκε από την γερμανική κατοχή, δημιούργησε το θαύμα της εθνικής αντίστασης και παρολίγον να αφανιστεί από τον εμφύλιο που ακολούθησε.

Θα δούμε γιατί ενώ η Γερμανία μας οφείλει τις επανορθώσεις του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου, επιμένει να ισχυρίζεται ότι εμείς της χρωστάμε και να πληγώνει την αξιοπρέπεια μας και να το δεχόμαστε.

Δεν είναι τυχαίο, λοιπόν, που ο Μεγάλος Περικλής φοβόταν περισσότερο τις δικές μας αμαρτίες, από τις επιβουλές των εχθρών μας.

Δεν μπορεί να φερόμαστε ως Έλληνες πατριώτες και να δείχνουμε υπερήφανοι για την εθνική μας κληρονομιά και την καταγωγή μας, μόνο στις εθνικές εορτές και την αμέσως επόμενη μέρα, που καλούμαστε με τα ειρηνικά μας πλέον έργα, να αποδείξουμε την ένδοξη καταγωγή μας, να συμπεριφερόμαστε εγωιστικά με την αίσθηση ότι εμείς είμαστε ο καθένας μας, ο μοναδικός και ανεπανάληπτος, δεν μπορεί να νοιαζόμαστε για το ατομικό μας σπίτι και την οικογένεια μας και να αδιαφορούμε και να υπονομεύουμε με τις πράξεις μας ή την αδιαφορία μας το μεγάλο μας σπίτι, την πατρίδα μας ή το φυσικό μας περιβάλλον.

Ζητούμενο οι γερμανικές επανορθώσεις

Άλλωστε αυτός ο προικισμένος τόπος, βάζει από μόνος του τα σημάδια, που πρέπει να ακολουθήσουμε.

Μας δείχνει την προσπάθεια, μας δείχνει την πορεία, αλλά και τον καθημερινό αγώνα ακόμα και για τα αυτονόητα.

Οι Γερμανικές επανορθώσεις που ήταν και είναι αυτονόητες για το διεθνές δίκαιο και τους ευρωπαίους πολίτες, αποτελούν ακόμη το ζητούμενο λόγω της ηγεμονικής στάσης και αδιαλλαξίας της Γερμανίας.

Παρά της δυσκολίες, η Υπάτη και οι υπόλοιπες μαρτυρικές πόλεις, μάχονται απέναντι στην αδιαλλαξία των Γερμανών.

Μια μάχη που παραλάβαμε και την ενισχύουμε από το ίδιο μετερίζι, καθώς το ολοκαύτωμα τη Υπάτης δεν είναι μια ξεθωριασμένη φωτογραφία, αλλά ένα γεγονός που έφερε πολύ πόνο και πολλά δάκρυα. Είναι ένα ορόσημο, για την σύγχρονη ιστορία μας.

Είναι από εκείνα τα σημεία – σύμβολα, στα οποία μπορούμε να στηριχτούμε.

Και όταν οι Έλληνες τα συνειδητοποιήσαμε και κάποιες εποχές τα πιστέψαμε, τότε χτίσαμε και ζήσαμε και μεγαλουργήσαμε.

Άλλες πάλι εποχές, αστοχήσαμε, γελαστήκαμε, παρασυρθήκαμε σε πράξεις

αταίριαστες με την Ελλάδα.

Τότε που η Κοινωνία μας παραγνώρισε και ξεπέρασε τα καθορισμένα εκείνα όρια που επιτρέπει το πνεύμα του τόπου, το πνεύμα της φιλοπατρίας, τότε που η Κοινωνία μας παραγνώρισε τα καθορισμένα από τις παραδόσεις μας, οδηγήθηκε προς την ταπείνωση, χωρίς καν όπλα, αφού οι λαοί για να σκλαβωθούν πρέπει να χάσουν την ιστορική τους μνήμη και τον πολιτισμό τους, πρέπει να χάσουν την εθνική τους αυτογνωσία, να ξεχάσουν και τότε πολύ εύκολα καταδικάζονται να ξαναζήσουν τα ίδια τραγικά γεγονότα της ιστορίας τους.

Ημέρα ενότητας, αναστοχασμού

Κάθε χρόνο ακούγοντας την εκφώνηση των ονομάτων των ηρώων, η σκέψη μου πηγαίνει σε εκείνη την εποχή, την εποχή της θυσίας και του αγώνα, την εποχή των υψηλών οραμάτων, των εθνικών αξιών, την εποχή που η κοινωνία είχε βάλει τις επιδιώξεις της και τις αξίες της ψηλά, στο ύψος που αρμόζει στον Ελληνισμό και στους Έλληνες.

Ας είναι, λοιπόν, η σημερινή ημέρα, ημέρα μνήμης, ημέρα σκέψης, ημέρα ενότητας, ημέρα αναστοχασμού, ημέρα μίας νέας δημιουργικής αφετηρίας για την Ελλάδα μας και μια προσπάθεια όλων μας, ενωμένων κάτω από την γαλανόλευκη.

Ας αγαπήσουμε ό, τι συνδέεται με την έννοια της πατρίδας μας, τα βουνά μας, τη

θάλασσά μας, τη γλώσσα μας, τα μνημεία μας, τους ανθρώπους του τόπου μας. Αυτός ο προικισμένος τόπος βάζει από μόνος του τα σημάδια που πρέπει να ακολουθήσουμε

Είναι ο ελάχιστος φόρος τιμής σ΄ εκείνους που το ‘44 χάθηκαν, βασανίστηκαν, πείνασαν, είναι υποχρέωση μας να βαδίσουμε στηριγμένοι στην πολιτική μας κληρονομιά, είναι καθήκον μας να μεταλαμπαδεύσουμε στη νέα μας γενιά τα εθνικά ιδανικά, την αγάπη για την πατρίδα, την χώρα των πατέρων μας, τη γενέτειρα γη.

Πρέπει να φέρουμε ξανά τον τόπο μας ψηλά στην συνείδηση των λαών της γης, ισότιμη μεταξύ των λαών της Ευρώπης, γιατί αυτή θα είναι στην σημερινή εποχή, η δικαίωση των νεκρών και των αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ & ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ

ΥΠΑΤΗ
ΜΑΡΤΥΡΙΚΗ
ΠΟΛΗ
17-6-1944